

Sathya Sai Baba: božanska legenda

Občudujem gospoda Sathya Sai Babo zaradi njegovega nesebičnega dela in njegovega prispevka k blaginji vseh ljudi, saj je podeželsko prebivalstvo oskrbel s pitno vodo, z brezplačnimi zdravstvenimi ustanovami in brezplačnim visokošolskim izobraževanjem.

Glavna dejavnika razvoja človekovih sposobnosti in delovne sile (*human resource development – HRD¹*) sta vzgoja in izobraževanje, ki temeljita na človeških vrednotah ter kakovostna zdravstvena oskrba. Dodatno so bistvenega pomena za razvoj delovne sile tudi infrastrukturne zahteve, kot je denimo dostopnost pitne vode. Vlada se aktivno ukvarja z oskrbo državljanov z omenjenimi viri, toda Baba je več kot štiri desetletja izjemno občutljivo in dovetno skrbel za osnovne potrebe prebivalstva Indije, še posebej prebivalcev zveznih držav Andhra Pradesh in Karnataka.

Zato je ustvaril obsežno infrastrukturo izobraževalnih ustanov, ki nudijo izobraževanje na osnovi razvijanja človeških vrednot vse od osnovnih šol do univerz. Na podeželju je že leta 1990 osnoval in zgradil super specialistični bolnišnici, čeprav takrat ni bilo velikih, korporacijskih bolnišnic v tako odročnih krajih države. Že takrat je deloval na projektu oskrbe s pitno vodo v okrožju Anantapurja v državi Andhra Pradesh. Rad bi opisal in se osredotočil na edinstvene značilnosti teh ustanov.

Vzgoja in izobraževanje na temelju človeških vrednot

Najpomembnejše obdobje v mladostnikovem življenju je gotovo obdobje otroštva in šolanja. Najpomembnejši del dneva, je gotovo čas od 8. do 16. ure, ki ga otrok preživi v šoli. To velja za vse otroke v starostni skupini od 5 do 20 let, ki živijo tako v urbanem okolju kot na podeželju. Baba je poznal težave revnega podeželskega prebivalstva, zato je poskrbel, da je šolanje v vseh šolah in univerzah, ki jih je osnoval in jih vodi sklad Sathya Sai Trust, povsem brezplačno.

Zanimivo je, da vzgojno izobraževalne ustanove Sathya Sai skrbijo enako za razvoj uma, srca in telesa. To dosejajo s tako imenovanim integriranim izobraževanjem, ki se enako posveča ohranjanju zdravega telesa, dejavnega in bistrega razuma ter čistega srca. Baba je dekan vseh omenjenih ustanov in preživi velik del časa s študenti, da jih oblikuje v zgledne državljane.

Šri Sathya Sai Baba pravi: *»Študenti so temelj naroda, so edino bogastvo, ki ga cenim, negujem in razvijam. Študenti so vse, kar imam. Vsa moja lastnina so študenti, zato sem se jim povsem daroval.«* Pravi pa tudi: *»Cilj vzgoje in izobraževanja je značaj, cilj znanja pa je ljubezen.«* Prav zato univerza Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning poudarja ključni pomen razvoja značaja, saj je ta, poleg akademske odličnosti, pomemben del izobraževanja.

Plemenitost značaja je posledica ponižnosti, radodarnosti, sočutja, uslužnosti in spoštovanja moralnih vrednot. Edina povezovalna nit vseh dejavnosti univerze, visokošolskega in podiplomskega učnega načrta, je, da je izobraževanje namenjeno kakovostnemu življenju, ne pa zgolj preživetju. Izkušnje so pokazale, da Saijeve študente zaposlujejo vodilne organizacije in vodilna podjetja v državi. Pravijo, da prav ti študenti vnašajo tihe spremembe delovne etike in spodbujajo duh skupinskega dela ter pristopajo k vsem vidikom organizacijskih dejavnosti v duhu človeških vrednot.

---

¹ Ogrodje oziroma programi, ki pomagajo zaposlenim razvijati osebnostne lastnosti, organizacijske sposobnosti, znanje in veščine, vključuje pa usposabljanje zaposlenih, razvoj in izboljševanje karijerne konkurenčnosti zaposlenih, izboljševanje storilnosti, svetovanje, mentorstvo, kadrovske načrtovanje ipd.

Poslanstvo oskrbe s pitno vodo

Baba je leta 1994 silno ganljivo opozoril na težave prebivalcev v okrožju Rayalaseema, ki so jih imeli pri oskrbi z varno pitno vodo, in dejal, da je treba nujno rešiti ta problem, ki je star že stoletja. Leta 1995 je svojemu poslanstvu na področju socialnih dejavnosti dodal novo dimenzijo, kajti sklad se je lotil projekta za oskrbo dobre in varne pitne vode kar največ prebivalcem v okrožju Anantapurja, v najkrajšem času, ne glede na težave in stroške s katerimi so se soočali.

Najprej so razmišljali o črpanju podtalnice, vendar so to možnost opustili, saj je podtalnica preveč nasičena s fluorjem. Zato so se odločili za zbiranje deževnice, ki so jo začeli zbirati v posebnih rezervoarjih v monsunskem obdobju.

Večina vodnih virov in zajemalnikov stoji na severnem delu okrožja Anantapur. Ker se teren na južnem delu vzpenja, so morali namestiti številne črpalne postaje, ki črpajo vodo navkljub sili gravitacije in prinašajo vodo v južni del okrožja. To je zahtevalo obsežna družbena dela in težko mehanizacijo. Kljub vsem težavam, so vodo speljali do Anantapurja v borih 18 mesecih. Po enoletnem delovanju so ves sistem napeljav in zbiranja vode podarili v oskrbo državi. Projekt vključuje 750 vasi in s pitno vodo oskrbuje več kot milijon ljudi.

Indija potrebuje vsaj tisoč takšnih organizacij, ki bi bilijon ljudi, razseljenih po različnih delih, oskrbela s pitno vodo. Potrebuje vsaj tisoč takšnih organizacij, ki bi projekt speljale za ceno, ki pokriva zgolj stroške.

Zdravstvena oskrba

V osemdesetih letih so v mestih postavili kar lepo število super specialističnih bolnišnic, ki pa so zaradi usmerjenosti k pridobivanju dobička skrbele le za potrebe mestnih bogatašev. Nastala je silna vrzel med dostopnostjo zdravstvene oskrbe bogatim in revnim ter velik razkorak na podeželju in v mestih. Baba je imel v mislih ta razkorak, ko je 23. Novembra 1990 razodel, da bo na področju Puttaparthija v roku enega leta zgrajena bolnišnica, ki bo na ravni svetovne kakovosti zdravstvene oskrbe in bo vsakomur nudila brezplačno zdravljenje, še posebej revnim.

Bolnišnico so slovesno odprli 22. Novembra 1991. V njej so od takrat izvedli številne zahtevne operacije srca in postopke vstavljanja srčnih spodbujevalnikov. Zdravniki specialisti in kirurgi iz znanih bolnišnic iz Indije in tujine, so prostovoljno vzeli dopust v svoji redni službi, prišli v Puttaparthi in brezplačno operirali. Enako velja tudi za ostalo zdravstveno osebje.

Obvestili so me, da celo bolniki, ki so povsem okrevali, prostovoljno pomagajo novim bolnikom, ki prihajajo na operacije. V prostorih bolnišnice, ki so brezmadežno čisti, vlada tiho, spokojno in božansko vzdušje. Po vsej njeni okolici lahko vidimo na delu moč zavedanja o pomenu služenja.

Vodenje projektov

Ne glede na to, ali je šlo za super specialistično bolnišnico v Puttaparthiju, za oskrbo z zdravo pitno vodo na območju Anantapurja ali za oskrbo Madrasa in reševanje težav, povezanih z rezervoarjem Kandaleru, so vse projekte dokončali, da bi zadani cilj dosegli v določenem času in z načrtanimi stroški. Kako je to mogoče? Veliko sem razmišljal o tem. Zdi se, da je glavni vzrok to, da so projekte zaupali vodjem, izvajalcem in podizvajalcem, ki so predani služenju družbi. Projekte so izvedli v duhu sodelovanja, žrtvovanja in posvečenosti. Vodje posameznih programov so sledili petim glavnim človeškim vrednotam – resnici, pravilnemu delovanju, nenasilju, ljubezni in miru. Mar obstaja kakšen večji zgled za širjenje poslanstva nesebične družbene preobrazbe na narodni ravni?

© Copyright 2010 Hindustan Times